

Lorraine v podzemí - muzikál Dracula

Lucie Bílá

Lorraine:

Jak mám to ponížení snést?
Nejnicotnější ze všech malých
teď dopíjím svůj horký kalich ...
Jak mám to ponížení snést?

Můj Bože nepřeháním,
jak slepá šla jsem za ním
a ochotná k všem daním,
co za to odevzdám.

Já byla z těch, co věří,
že my jsme ti dva, kteří
jak motýli, jak peří
se vznesou ke hvězdám.

Ten slibný první ples!
Co zůstalo z těch dob?
Tančila jsem! A dnes
merčím tu tenhle strop,
zírám tu do čtyř stěn
namísto do nebes
a v duchu ptám se jen,
zda ještě kvete bez ...
V co věřil ten můj Bůh,
ten, pro něhož tu pláču?
Náhražka jsem, jen vzduch!
on miloval tu káču!

On všechno pošlapal,
on nese vinu za pád!
Teď, Lorraine, nič a pal!
I ty se nauč šlapat!

...

Proboha, stop!
Jsem stejná jako on?
Taky všechno smetu?

To ze mně vyvěrá poslední krůpěj - lítost.
Už lásku necítím ... Už nejsem lidskábytosť.

To chlap snad stvořil tenhle svět!
To Bůh si nemoh vymyslet!
A já už nevím kolik let
jsem v něj jen pusté křoví.

Dnes bez milostných šepotů
tu marně buším do plotů
i do bran krutých despotů
a konejším se slovy:
že možná šlo by to
to tristní zdejší šapitó
zmáknout trošku líp.
Tištěno z www.txp.cz